

1

MARKELA ATLANTYCKA

Scomber scombrus

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
50 cm	LC

Występują w Oceanie Atlantyckim, Morzu Śródziemnym i Morzu Bałtyckim. Są morskimi rybami wędrownymi. Tworzą duże ławice. Populacja makreli w Atlantyku jest w dobrej kondycji, jednak jest połowiona na zbyt wysokim poziomie.

2

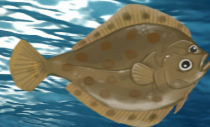
DORSZ ATLANTYCKI

Gadus morhua

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
200 cm	VU

Występuje w wodach chłodnych w północnej części Oceanu Atlantyckiego i Morzu Bałtyckim. Można go rozpoznać po charakterystycznym pojedynczym wąsie pod brodą. Zasoby dorsza są przelowane na całym świecie.

3

STORNIA

Platichthys flesus

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
60 cm	LC

Stornia, jest spotykana w wodach przybrzeżnych Oceanu Atlantyckiego, w Morzu Śródziemnym, Morzu Bałtyckim, Morzu Czarnym i Morzu Białym. Należy do tzw. płastug – ryb o bocznie spłaszczonym ciele, prowadzących przydenny tryb życia. Obecnie istnieje ryzyko nadmiernych połowów storni w Morzu Bałtyckim.

4

ŁOSOŚ ATLANTYCKI

Salmo salar

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
150 cm	LC

Łososie występują w północnej części Oceanu Atlantyckiego, Morzu Bałtyckim i w rzekach Europy. Są rybami wędrownymi, żyjącymi w dwóch środowiskach. Większość życia spędzają w morzu, a następnie migrują w górę rzek. Większość stad łososi jest przelowana. Stan dzikich populacji w części Atlantyku i w Morzu Bałtyckim jest krytyczny.

5

MINTAJ

Gadus chalcogrammus

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
75 cm	DD

Mintaj to gatunek ryby z rodziny dorszowatych. Występuje w północnej części Pacyfiku. Ma duże znaczenie w rybołówstwie, zwłaszcza koreańskim i japońskim. Corocznie odławia się ponad 3 miliony ton mintaja alaskańskiego. Stada mintaja nie są przelowane. Połowry mintaja uznawane są za „czyste”, charakteryzują się mniej niż 1% przyłowu innych gatunków.

6

TUŃCZYK BIAŁY

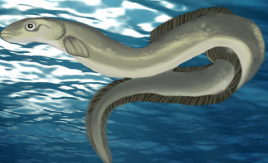
Thunnus alalunga

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
140 cm	NT

Zamieszkuje umiarkowanie ciepłe wody wszystkich oceanów. Jest często poławiany przy pomocy pelagicznych sznurów haczykowych co powoduje bardzo duże przyłowy gatunków zagrożonych, takich jak raje, żółwie morskie, ptaki m.in. albatrosy i petrele. Tradycyjne narzędzia jak liny czy wędy są dużo bezpieczniejsze dla ww. gatunków dlatego warto wybierać tuńczyki poławiane tymi metodami.

7

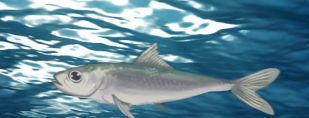
WĘGORZ EUROPEJSKI

Anguilla anguilla

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
200 cm	CR

Gatunek ten występuje w Atlantyku, Morzu Bałtyckim i słodkich wodach śródziemnych Europy. Węgorze mają długi węzowaty kształt i są gatunkiem wędrownym. Niestety węgorze europejskie są krytycznie zagrożone wyginięciem. Potrafią także poruszać się po mulistym łądzie. Pelżają wówczas, a funkcje oddechowe przejmuje skóra.

8

SARDYNKA EUROPEJSKA

Sardina pilchardus

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
30 cm	LC

Sardynka europejska występuje w Północnowschodnim Atlantyku a także w wodach słonawych i słodkich. Sardynki nie posiadają linii bocznej, narządu czuciowego charakterystycznego dla ryb. Niestety podczas połowów sardynek zdarzają się też przypadkowe połowy delfinów i żółwi.

9

ŚLEDŹ ATLANTYCKI

Clupea harengus

maksymalna długość ciała	kategoria zagrożenia IUCN
30 cm	LC

Występuje w Atlantyku, Morzu Północnym i Bałtyku. Jest jednym z najważniejszych gatunków ryb poławianych na świecie. W niektórych regionach populacje śledzia są nadmiernie eksploatowane m.in. w zachodniej części Bałtyku. Narzędzia stosowane w połowach śledzia raczej nie dotykają dna morskiego, więc siedliska przy dnie pozostają nienaruszone, a przyłowy są niskie.

